

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον ἐπὶ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας φθὰς τὸ κατ'ἔξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὼν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὀφεισθεῖας καὶ ἐπὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχεῖου Κωνσταντινουπόλεως φθὰς ἀνάγνωσμα ἁριστεῶν καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ
Ἑσπερικοῦ: Ἑσπερικοῦ:
 Ἔτησίαι... δρ. 3,— Ἔτησίαι φρ. χρ. 18,—
 Ἐξάμηνος... > 4,50 Ἐξάμηνος > > 5,50
 Τετμήνηος... > 2,50 Τετμήνηος > > 3,—
 Αἱ συνδρομαὶ δεχονται τὴν 1ην ἡμέρας μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
 ἸΑΡΥΘΗ ΤΩ. 1879
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
 Ἑσπερικοῦ λπ. 20. Ἑσπερικοῦ φρ. χρ. 0,20
 Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
 τιμῶνται ἕκαστον λπ. 25 (φρ. 0,25).
 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
 Οδὸς Ἐδριπίδων ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθολομαῖον

Περίοδος Β'.—Τόμος 17ος Ἐν Ἀθήναις, 13 Νομβρίου 1910 Ἔτος 32ον.—Ἀριθ. 50

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΟΜΠΕΡΑΜΜΕΡΓΚΑΟΥ

Ὀμπεραμμεργκάου... Τι δόξα πού θὰ ἐπενοῦσαν εἰς τὴν ἀθανασίαν μία πότον μακρὰ καὶ τραχεῖα λέξις!... Καὶ ὁμως τὴν ξυρεῖ καὶ τὴν προφέρει ὅλος ὁ κόσμος: Ὀμπεραμμεργκάου! Εἶνε τὸ ὄνομα μικροῦ γραφικοῦ χωρίου τῶν Βαυαρικῶν Ἀλπεων, τὸ ὁποῖον ἔχει γίνῃ διάσημον διὰ τὰς θαυμασίας θρησκευτικὰς παραστάσεις, αἱ ὁποῖαι γίνονται ἐκεῖ κάθε δέκα χρόνια, ἀπὸ τὸν Μάϊου ἕως τὸν Σεπτέμβριον, καὶ περὶ τῶν ὁποίων βεβαίως θὰ ἠκούσατε συχνὰ νὰ δοιλοῦν.

Τὸ 1633, εἰς μίαν φοδερὰν ἐπιδημίαν πανώλους, οἱ κάτοικοι τοῦ Ὀμπεραμμεργκάου ἔταξαν εἰς τὸν Θεόν, εἰάν τοὺς ἐλύτρωνεν ἀπὸ τὴν μάστιγα, νὰ παριστάνουν κατὰ κανονικὰ διαστήματα τὰ Πάθη τοῦ Σωτήρος. Ἡ παράκλησις τῶν εἰσηκούσθη, καὶ ἔκτοτε τὸ τάξιμον ἐκπληροῦται πιστῶς καὶ ἀνελλιπῶς.

Αἱ θρησκευτικαὶ παραστάσεις τοῦ Ὀμπεραμμεργκάου δὲν ἔχουν τίποτε τὸ βεβήλον. Εἶνε ὅπως τὰ «Μυστήρια» τοῦ Μεσαιῶνος, δηλαδὴ πράξεις πίστεως, λατρείας. Οἱ ἠθοποιοὶ εἶνε ἀποκλειστικῶς κάτοικοι τοῦ χωρίου. Τεχνίται οἱ περισσότεροι, κατασκευάζοντες ἱερὰ ἀγαλμάτια ἢ ξύλινα παιγνίδια, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴν κυριώτεραν βιομηχανίαν τοῦ τόπου, ὑπενθυμίζουσι μὲ τὰ ἔργα, σοβαρὰ πρόσωπά τῶν καὶ μὲ τὰ μα-

κρά, σγουρά τῶν μαλλιά, τοὺς καλλιτέχνας τοῦ Μεσαιῶνος τοὺς ἀφοσιωμένους εἰς τὴν θεσκειαν καὶ εἰς τὴν τέχνην. Εἰς τὸ Δράμα τῶν Παθῶν παίζουσι μὲ ὄλην τὴν τὴν ψυχὴν, μὲ ὄλην τὴν πίστιν. Διὰ τοῦτο οἱ ἀπλοὶ χωρικοὶ δίδουσι μίαν ἐντύπωσιν ἀληθείας καὶ ὀραιότητος, τὴν ὁποῖαν κανεὶς ἠθοποιὸς ἐξ ἐπαγγέλματος δὲν ἐφθασε ποτέ.

Ἐξ ἡμέρας πρὸ τῆς ἐποχῆς τῶν παρα-

Ἡ Σταύρωσις εἰς τὸ Ὀμπεραμμεργκάου.

στάσεων, ἀρχίζουσι αἱ δοκιμαί, ἢ διανομί, τῶν ρόλων. Δὲν εἶνε εὐκόλον πρόγραμμα! Ἄνω τῶν 800 προσώπων λαμβάνουσι μέρος εἰς τὰς παραστάσεις. Ὁ δὲ ρόλος τοῦ Χριστοῦ δίδεται εἰς ἐκείνον, τὸν ὁποῖον ἢ ψῆφος τῶν συμπολιτῶν του ὑποδεικνύει ὡς τὸν ἀξιώτερον διὰ τὴν εὐσέβειαν καὶ τὰ ἄλλα προτερήματά του, νὰ ὑποδυθῇ τὸν Σωτήρα.

Ἐπὶ διακόσια ἐξήκοντα ἔτη, ὁ ρόλος αὐτὸς ἐπικτήθη πάντοτε θαυμασίως Ὁ

Ἰωσήφ Μάγερ, ὁ ὁποῖος παρίστανε τὸν Χριστὸν ἀπὸ τὸ 1870 ἕως τὸ 1890, ἀφῆκεν ἀνεξάλειπτους ἀναμνήσεις τόσοσι διὰ τὴν ωραιότητά των χαρακτηριστικῶν του ὅσον διὰ τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ τὴν γλυκύτητα πού τῷ ἔδιδαν ὄψιν σχεδὸν ὑπεράνθρωπον. Τὸν Μάγερ διεδέχθη ὁ Ἄουτων Λάγκ, ὁ ὁποῖος ὑπεδέχθη τὸν Χριστὸν τῷ 1900 καὶ φέτος. Κατὰ τὴν νεότητά του ὁ Λάγκ εἶχεν ὑποδυθῆ τὸν Ἅγιον Ἰωάννην. Μετὰ δέκα ἔτη θὰ παραστήσῃ ἕνα τῶν πατριαρχόντων Γραφῆς διότι τοῦ κυρίου δράματος τῶν Παθῶν προηγούμεναι μερικαὶ εἰκόνες, ἀναπαριστῶσαι τὰ κυριώτερα γεγονότα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

Αἱ παραστάσεις εἶνε ὑπαίθριοι. Ἡ σκηνή, μὲ ἀπλούστατον διάκοσμον, εἰς τὸ βάθος εἶνε ἀνοικτὴ διὰ νὰ φαίνεται ἡ φυσικὴ σκηνογραφία: τὰ βουαρικὰ βουνὰ καὶ οἱ λοφίσκοι μὲ τὸν ὑποκύανον καὶ ὀμιγλώδη κάπως οὐρανόν, ἀποψὲς πού ὑπενθυμίζει τὸ φόντο τῶν εἰκόνων μερικῶν παλαιῶν Ἱταλῶν ζωγράφων.

Ἐπὶ τῆς σκηνῆς αὐτῆς ἐκτυλοῦσονται τὰ κυριώτερα ἐπεισόδια τῆς ζωῆς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τὸ δράμα ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία μέρη, διακοσμήματα εἰς δεκάεξα πράξεις. Ἀρχίζει εἰς τὰς ὀκτώ τὸ πρωὶ καὶ τελειώνει εἰς τὰς παντέμισυ τὸ βράδυ, μ' ἕν μόνον διάλειμμα τὸ μεσημέρι.

Τοιοῦτον τὸ «μυστήριον» ἀποτελεῖ θεῖα κατανυκτικώτατον. Πολλοὶ θεαταὶ

ναλύονται εις δάκρυα προ των πραγμάτων σκηνην των Παθών. Το κοινόν άποτέλειται από χωρικούς τών περιγύρων, βουνησιους με τας γραφικας των ενδυμασιών, και από ξένους συρρέοντας από όλα τα μέρη του κόσμου. Το κρώμα είνε περιεργότατον. Αληθήν η παραδάνια διοργανούνται υπό τών διαφόρων Πρακτορείων της Αγγλίας και της Αμερικης, τά όποια στέλλουν εις τόν Όμιρον τών παραστάσεων Έγινεν ανάγκη ναύξηση. Από τόν Μάιον έως τόν Σεπτέμβριον τού 1900 τδ θρησκευτικόν δράμα επάνελθη 28 φορές. Φέτος πάλιν άλλας τίσας.

Η κοσμοπολιτική πλημύρα άπειλεί δυστυχώς να διαφθείρη τόν χαρακτήρα της απλότητος τών ιδιόζωντα εις τόν Μυστήριον τού Όμπεραμεργκάου. Τούτο δε θα έπέφερε ταχώς την παρακμήν τών μοναδικών αυτών παραστάσεων.

Από τόν FIGARO DE LA JEUNESSE

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΑΠΟ ΜΙΑΝ ΛΟΓΟΔΟΣΙΑΝ

Αγαπητοί μου,

ΠΑΡΙΣΕΤΕ, ότι εις τήν Καλλιθέαν τών Αθηνών υπάρχει από τετραετίας ο «Οίκος Τυφλών», συντηρούμενος από δωρεάς φιλανθρώπων και διευθυόμενος από τήν Αδα Ειρήνην Λασκαρίδου. Και άλλοτε σās ώμίλησα περί του άσώλου τούτου τών τυφλών παιδιών και σās περιέγραφα τήν συγκινητικήν εικόνα τών μικρών αυτών δυστυχών και άποκληρών, οι όποιοι μαυθάνουν γραμμάτια, αναπτύσσονται, μορφώνονται, αναδλέπουν τρόπον τινά και γίνονται εύτυχεις όσον σχεδόν και οι έχοντες τδ φως των. Αλλά θα σās όμως πάλιν και σήμερα, διότι εδιάβασα πρό όλίγου τήν «Λογοδοσίαν» τού 1900, τήν όποίαν, όπως κάθε χρόνο, εξέδωσεν ο «Οίκος Τυφλών». Έχει τσας ώρολας σελίδας! Ακούσατε, παραδείγματός χάριν, τήν ιστορίαν ενός τών μικρών υποτρόφων, όπως τήν διηγείται εις τήν ιδιαιτέραν λογοδοσίαν της η Διευθύντρια:

«Ο μικροσκοπικός Νικάκης μας έγεννήθη εν Βόλφω, άλλ' ανετράφη εις τόν Πήλιον, όπου ο πατήρ του ειργάζετο ως σταθμάργης. Ημέραν τινά μετά τδ γεύμα, αφήσας ο σταθμάργης τήν σύζυγον και τα δύο του τέκνα, απήλθεν έσπευμαμένος πρός τόν σταθμόν, όπου ανεμένετο η άμαζοσοσιγία. Καθ' όδον συνήτησε νεαρόν υπηρέτην παντοπωλείου, περιεργάζομενον έν δώλον, τδ όποίον έκράτει επί-

πολαίως. Δέν κρεμάς, τώ ειπε, τδ όπλο του άρεντικού σου; Θα κτυπήσες κανένα. — Ένωσια σου και τδ προσέχω, απήτησεν ο υπηρέτης, ενώ ο σταθμάργης εξήκολούθει τόν δρόμον του. Αλλ' ο άεκίνητος Νίκος, όστις είχε παρακολουθήσει μακρόθεν τόν πατέρα του, όταν έφθασε πρό του παίζοντος παιδός, έπλησιασεν αυτόν, έλευσθησας της περιεργίας του — Έ, Νίκο! ανέκραξε γελών ο υπηρέτης, τδ νοσ υιου γιαιτδ δε σέ σκοτώσω! — Έλα, ακότωσε με, απήτησε χορευών ο μικρός, ενώ και αυτοί οι σπινθηροβόλοι όφθαλμοί του άγγελων διά τδ κωμικόν τού πράγματος. Ο άπερισκώπος έσημάδευσε, έπίσεσ τήν σκανδάλην ... φου, τδ όπλον ήτο πλήρες και ο μικρός έπεσεν άναίσθητος! Αφθονία σκαγιών έθραυσαν τούς μικρούς όδόντας τού γελώντος στόματος, έσφηνώθησαν εις τόν λαμόν, εις τδ πρόσωπον και, άλλοίμονον! τούς ώραιούς δούλομους έβύθησαν εις σκότος. Οι ίατροί εθεράπευσαν πάσας τās πληγās, άλλ' οι όφθαλμοί έχάθησαν! όταν δέ ο Νίκος, μετά πάροδον πολλών εβδομάδων, ήγγισε να έπιθυμή τδ χρώματά, τήν λάμπιν, τδ φως τών παιλαίων ημερών, ήρωτα σνγγά: «Πατέρα, δέν θα ξημερώσθ;» ... Οι μήνες παρήρχοντο, η δέ πρότερον εύτυχής οικογένεια του σταθμάργου εύρίσχετο τελείως συντετριμένη, αφ' ενός εκ τών υλικών στερησων, εις τās όποίας εΐχευ υποβληθή πρός σωτηρίαν της όράσεως τού μικρού, και αφ' έτέρου, διότι είχε πεισθή περί της ματαιότητος τών ενεργειών της. Τι θα έγινετο ο τυφλός υιός των; ποίος θα τόν περιποιείτο και ποίος θα τόν διέτρεφεν, όταν δέν θα είχε πλέον τούς πρωχούς γονείς του; ώστε ο χαϊδρεμένος πρωτότοκος αυτός θα καθήτα ποτέ έπαίτης εκκλησιών τών οίτων τών διαδοτών; Τι άλλα δύναται να κάμη ένας άόμματος, έσκεπτετο ο δυστυχής πατήρ, παρακαλών τόν Υψιστον ν' απαλλάξη τσαυτς ζωής τδ άτυχής τέκνον του. Ο Θεός δέν τόν εισηκούσεν, άλλα διαφοροτρόπως έπέδειξε τδ έλεός του πρός τδ άσθενές και άθών πλάσμα. Ο Οίκος Τυφλών έμελλε ν' αποδώσθ εις τόν μικρόν Θεσσαλον τήν άπολεσθησαν χαράν τού βίου. Του λοιπού η ανυψούμενη διάνοια και η καλλιέργεια παντός εύγενούς αίσθήματός του θα επιχύνουν τήν ένδύμυχον λάμπιν των επί τήν άγνήν φυγήν τού μικρού τυφλού.....»

Θάντιγράφο άκόμη και αυτό τδ άπόσπασμα, από εκεί όπου η θαυμαστά αυτή Διευθύντρια περιγράφει τήν ζωήν τών τυφλών παιδιών εις τδ Σχολείον: «Ευθύς εΐ αρχής, λέγει, τός έπιβάλλομεν, όπως είπαίν, τήν ποποίησιν επί τόν έαυτόν τών.... Τρέχομεν, παίζομεν μετά τού μικρού τυφλού, γελώμεν διά να τδ παρακινήσωμεν να μάς

μιμηθή, και κινούμεθα έλευθέρως' άλλα μόλις τδ άφήσωμεν μόνον, είνε εισίτοι άτολμον και περιωρισμένον, «Δέν τρέχεις! διατί; εδω δέν έχεις κανέν κοκόν να πάθης, όλοι σ' αγαπούν. Και αυτός άκόμη ο ώραιός κήπος μας σ' αγαπά, και άν χαμμίαν φοράν χάσθης τόν δρόμον σου, προχώρησε με θάρρος και θα ίδης ότι ο τοίχος, τδ αλλάξια, οι πρασαι η τα δένδρα θα σου δείξουν από ποιόν μέρος πρέπει να υπάγθης' άν πίσθες, τά χορταράκια και τδ μεγάλη άγκιναρφυλλα πλησίον του άμπελώνος, προσέχουν, μή κτυπήσθης. Έκει αι ίριδες σου λέγουσν ότι είσαι εις τόν λαχανόκηπον και άν θέλθης να εισέλθης εις τδ Σχολείον μας, πρέπει να περάσθς τās φυσιολογίς. Μη μένης όμως ατωπηλό, φώναζε, τραγούδησε, διά να όμνησθς τα χαρωπά πουλάκια, που ψάλλουν εις τδ μεγάλη δένδρα». Με τδ πνεύμα τούτο έμαθαν όλίγον κατ' όλίγον να εύρίσκουν τόν δρόμον των, να τρέχουν άσώτως, να λαμβάνουν μετ' ένδιαφέροντος μέρος εις παιδιάς.

«Δέν είνε υπερβολή να είπωμεν, ότι τινά εκ τών τυφλών μας δέν είχαν ποτέ γελάσει μέχρι της έποχής καθ' ην κατορθώθη να διεγερθη η προς τούτο απαιτούμενη ψυχική διάθεση» και ναί μέν, υπάρχουν μεταξύ αυτών φύσεις μελαγχολικάι, άλλ' ως επί τδ πλείστον η εύθυμία έγινετο διά τούς τυφλούς μας δευτέρα φύσις. Τα παιδιά μας έμαθαν να χαίρωνται τήν έλευθερίαν των. Ίδού, τρέχουν, πηδούν, παίζουν, διοργανώνουν έμπορικας πανηγύρεις, βαπτίσεις κουκλών μετά προσκλησων, χορούς, πλέμους με προετοιμασίας ζυλων άπλων, χαρτινών σημαίων και περικεφαλαίων, με άσματα ενθουσιωδών ουριών πρό της μάχης, η παριστάνουν κωμωδίας και δοκιμάζουν να συντάξουν εφημερίδα! Ησαν έντα ζωοζωόντα και κατέστησαν υπαρκτες ζωοι αυτοθύμως.»

Τα είδα πολλάκις τα τυφλά παιδάκια της Καλλιθέας να παίζουν εις τόν κήπον η να εργάζωνται εις τās τάξεις των, και σās βεβαίω δι τδ Διευθύντρια δέν λέγει καμμίαν υπερβολήν. Έκει μέσα γίνεται τωόντι έν θαύμα στοργής και υπομονής, τδ όποιον αναϊβάζει τα δάκρυα εις τδ μάτια τού επισκέπτου...

Σας άσπάζομαι ΦΑΙΔΙΩΝ

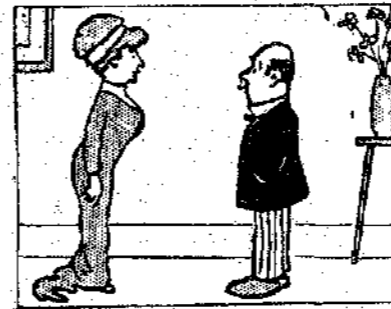
ΣΤΗ ΒΟΣΚΗ

Ακούγονται τ' άρνάκια με βέλασμα γλυκό, κτυπούν τα κουνουνάκια σε πρόσμερη βοσκή.

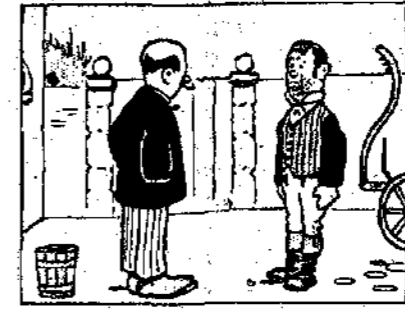
Και τού βοσκού η φλογέρα τούς ήχους της σκορπά και ερπίζουν στον άέρα τραγούδια χαρωπά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

ΜΙΑ ΠΑΡΕΣΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΥΦΙΟΚΕΦΑΛΑΚΗ

Ο κύριος και η κυρία ήσαν προσκεκλημένοι εις χορόν μετρηφισμένον. Έφώναξαν λοιπόν τόν Κουφιοκεφαλάκη, ο όποιος ήτο τότε έμαζας, και τού ειπαν:

—Στις δέκα θα πάμε μασκαρευμένοι τρέ χορόν τού κ.Χρυσοκωνάρου. Έτοιμάσου και σύ να μάς πής.— Άλλά φαντασθήτε τήν έκπληξιν των, δ-

ταν, τήν όρισμένην ώραν, βλέπουν τόν Κουφιοκεφαλάκη με μασκαράτικα! Ένομίσειν ο κακόμοιρος ότι έπρεπε να μετρηφισθί και αυτός!... Διαιώνιος Κουφιοκεφαλάκης!...

ΤΙΑΡΚΟΣ ΚΑΙ ΖΙΝΕΤΤΑ
[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCLÉ]
ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'. (Συνέχεια)

Παρά τήν φοδεράν θέσιν, εις τήν όποίαν τήν έφεραν η απαγωγή, παρά τήν μεγάλην εύθύνην, η όποία έδάρυσε τούς όμους της, δέν ήμπορούσε να μιμήσθ εκείνους, οι όποιοι είχαν λυτρώσθ τόν μαθητήν της από τās χειρας τών Αυστριακών. Αντι λοιπόν να ύβρισθ, να πειλήσθ, να φωνάζη, ως έπεριμενεν η σύζυγος τού Κορμά, η παιδαγωγός εψιθύρισεν απλώς:

—Και τώρα, κυρία, τι θα γίνουμε; Η Λευκοθέα, βλέπουσα ότι η κυρία Μοντεσκιού έδεδετο τρόπον τινά να γίνη συνέννοχος, ήσθάνθη έντās της αναγεννωμένην όλην της τήν ενεργητικότητα. Ηλπίσεν ότι θα ήμπορούσε ναποσπάθ και τόν υιόν της από τούς Αυστριακούς.

Έπλησιασε τήν παιδαγωγόν, η όποία έχάθητο εις τήν πολυθρόναν της άτονας, και λαμβάνουσα τήν χείρδ της, ειπεν:

—Είνε άκόμη καιρός' κανείς άλλος από σās δέν άντελήθη τήν αντικατάστασιν. Είνε νύκτα, άς φύγωμε κρυά από τδ παλάτι. Ίσως θα κατορθώσωμε να σωθώμε.

Η τολμηρά αυτή πρότασις έφάνη άρεστή εις τήν παιδαγωγόν.

—Άλήθεια, ειπε, τώρα είμαι τσόν έκταθειμένη όσον και σεις... Κανείς δέν θα θελήσθ να πιστέυσθ ότι δέν ήμουν κ' εγώ συνέννοχος σας.

—Ίστε άς φύγωμε, επανέλαβε ζωηρός η Λευκοθέα, άς μη χάνωμε ούτε στιγμή, ούτε δευτερόλεπτο. Ως τήν ώρα τού γεύματος, όταν θανάκαλυρθη η φυγή μας, θα έχωμε βρή καταφύγιον εις τδ σπίτι κανενός χωρικού τών περιγύρων. Από εκεί θα εδοποιήσω τόν άνδρα μου, ο όποιος θα έλθθ να μάς πάρθ. Και θα γυρισώμε μαζί στή Γαλλία.

Η κυρία Μοντεσκιού έπήρε τήν άπόφασιν της και έσηκόθη αποτόμως.

—Άς φύγωμε, ειπεν' από τή σκάλα της ύπηρεσίας.

Άλλά καθ' ην στιγμήν αι δύο γυναίκες με τόν μικρόν Ναπολέοντα έτρεχαν πρός τήν θύραν και ήτοιμάζοντο νανοίξουν, έν βαρύ παραπέτασμα παρεμερίσθη και ένας άνθρωπος ώγρός, με μαύρον ένδυμα και με τδ στήθος γεμάτον παράσημα, παρουσιάσθη.

Ο κ. Μέττερνιχ.

Με ήσμενον άλλ' επίτακτικόν νεύμα έσταμάτησε τās φυγάδας.

—Πολύ άργα, κυρίαί μου, τās είπεν' τδ ήκουσα όλα!

—Κύριε Μέττερνιχ! ανέκραξεν η κυρία Μοντεσκιού κυριάζουσα τόν άνθρωπον εκείνον περιφρονητικώς' με κατασκοπεύσατε λοιπόν;

Ο πρωθυπουργός τού Αυτοκράτορος της Αυστρίας, με τήν ψυχραιμίαν εκείνην τήν όποίαν δέν έχανε ποτέ και με έλαφρότατον ειρωνικόν μειδιάμα, απήτησεν:

—Όχι, κυρία μου, δέν σās κατασκέπυσα, όπως λέτε, άλλ' απλώς σās επέβλεπα' ήτο χρέός μου!

Έπειτα έφύλαξε προσεκτικώς εις τήν τσέπην τού γιλέκου του τδ χρυσούν κλειδί, με τδ όποίον ειχεν άνοίξη τήν

μυστικήν θύραν τού δωματίου τού Βασιλέως της Ρώμης, και δείχνων πρός τās δύο γυναίκας δύο καθίσματα, προσέθεσ με άκραν εύγένειαν:

—Λάβετε λοιπόν τόν κόπον να καθήσατε, κυρίαί μου, διότι έχομεν να συνομιλήσωμεν.

Η Λευκοθέα, η όποία δέν έννοούσε τίποτε από αυτούς τούς τρόπους τού τρωμερού διπλωμάτου, έχάθησε τρέμουσα και κρατούσα επί τών γονάτων της τόν μικρόν Ναπολέοντα, ως διά να τόν προσφυλάξθ, από τόν κίνδυνον, ο όποιος τόν ήπειλει.

Η κυρία Μοντεσκιού άπεναντίας έφαινετο άφοδος και υπεροπτική.

—Σās ακούομεν, Έξοχώτατε! ειπε καθημένη, ως να έπρόκειτο περί της απλουστέρως συνομιλίας.

Ο κ. Μέττερνιχ δέν ήγγισεν άμέσως. Παρατήρησε πρώτα προσεκτικώς τόν μικρόν Ναπολέοντα Κορμά και έφάνη εύχαριστημένος από αυτήν τήν εξέτασιν. Έπειτα ειπε:

—Κυρίαί μου, δέν άγνωσíte ότι διαπράξατε πρό όλίγου πολιτικόν έγγλημα, διά τδ όποιον έχω τδ δικαίωμα να σās τιμωρήσω άυστηρότατα. Αν σās κατήγελλα εις τήν δικαιοσύνην, θα κατεδικάζεσθε ως ένοχοι καθοσιώσεως και εσχάτης προδοσίας. Με άλλους λόγους η ζωή σας η τούλάχιστον η έλευθερία σας εύρίσκεται εις χειράς μου.

Εις τήν απειλήν αυτήν της φυλακίσεως, η Λευκοθέα έρρίγησε και έσφιγγε δυνατώτερα τόν υιόν της επί τού στήθους της. Η κυρία Μοντεσκιού όμως δέν έδειξε τήν έλαχίστην συγκίνησην.

—Έξακολουθώ, ειπεν ήσυχώς ο φοβερός πρωθυπουργός' ύπαρχει, κυρία μου, έν μέσον, έν μόνον μέσον διά να εξαγοράσεται τδ έγκλημά σας και να τυχετε συγγνώμης.

—Τι; ήρώτησα ζωηρός η σύζυγος τού Κορμά.

—Ίδού: πρέπει, θέλω, απαιτώ, ύ-

πέλαθεν εντόνως ο κ. Μέρτερνιχ, ατενίζων τὰς δύο γυναίκας, ἀπαιτῶν νὰ μείνῃ μυστικὴ εἰς ὄλον τὸ παλάτι ἢ ἀπόδρασις τοῦ Βασιλέως τῆς Ρώμης, ἕως νὰ ξαναβρεθῆ καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ.

— Ἐὰν εὔρεθῆ ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης! παρετήρησεν ἡ κυρία Μοντεσκιού.

— Ὅσον εὔρεθῆ! ἀπήντησε μετὰ πεποιθήσεως ὁ πρωθυπουργὸς ἄλλ' ἀπὸ τώρα καὶ εἰς τὸ ἐξῆς βασιζομαι ἐπὶ τῆς ἰκανότητός σας, ἐπὶ τῆς συνδρομῆς τοῦ χαριτωμένου αὐτοῦ μικροῦ, ὁ ὁποῖος ὀμοιάζει τόσον τοῦ Βασιλέως τῆς Ρώμης, ἐπὶ τῆς ἀπολύτου ἐχεμυσθείας σας καὶ τῆς προθυμίας σας περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν μου. Εἶνε, σὰς ἐπαναλαμβάνω, ὁ μόνος τρόπος διὰ νὰ γίνετῃ ἀξιοί... (τῆς συγγνώμης μας, ἠθέλησε νὰ εἰπῆ, ἀλλὰ συνεκρατήθη!) τῆς ἐπιεικειᾶς μας. Μ' ἐνοήσατε, κυρία μου; Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, δώσατέ μου τὸν λόγον τῆς τιμῆς σας ὅτι εἴμπορῶ νὰ βασιθῶ εἰς σὰς διὰ νὰ ἐπιτύχω αὐτὸν τὸν σκοπόν.

Ἡ Λευκοθέα, περιχαρῆς διὰ τὴν τροπὴν, τὴν ὁποίαν ἐλάμβανεν ἡ ὑπόθεσις, ἤτο ἑτοιμῆ νὰ δώσῃ τὸν λόγον τῆς τιμῆς τῆς ἄλλ' ἐκύτταξε πρῶτα τὴν κυρίαν Μοντεσκιού.

Ἡ παιδαγωγός, μειδιώσα πάντοτε, ἀπεκρίθη πρὸς τὸν πρωθυπουργόν: — Ἐνοῶ κάλλιστα, Ἐξοχώτατε, τί μᾶς ζητεῖτε καὶ πρὸς ποῖον σκοπόν. Εἰξήρατε, ὅτι μόλις γνωσθῆ ἡ εἰδησις, τῆς δραπέτευσως τοῦ Βασιλέως τῆς Ρώμης, φόβος θύελλα θὰ ἐκραγῆ εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην. Δὲν θὰ ἐχρειάζετο τίποτε περισσύτερον διὰ νὰ ξαναβῆ ὁ πόλεμος, διὰ νὰ ριφθοῦν πάλιν εἰς τὰ σύνορα ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ νικηταὶ στρατιῶται, οἱ ὁποῖοι δύο ἡδὴ φορὰς, ἐφθασαν ὡς αὐτὸ τὸ παλάτι ὅπου εὐρισκόμεθα τώρα. Ὁ ἀτιδὸς ἐλεύθερος σὰς φοβίζει, Ἐξοχώτατε, καὶ δι' αὐτὸ ζητεῖτε τὴν σιωπὴν μας.

— Ἴσως ἀπεκρίθη ἡσύχως ὁ κ. Μέρτερνιχ, σὰς παρατηρῶ ὅμως ὅτι, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐγὼ τὴν πληρόνῃ αὐτὴν τὴν σιωπὴν, μὲ τὸ νὰ σὰς ἀφίνω ἐλευθέρως, ἐνῶ θὰ ἐφθανε μία μου λέξις διὰ νὰ σὰς ρίψῃ εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ παλατιοῦ... Μοῦ φαίνεται ὅτι ἡ καλωσύνη μου αὐτὴ ἀξίζει κάτι.

— Βεβαίως! εἶπεν ἡ Λευκοθέα.

— Συμφωνῶ, εἶπε καὶ ἡ κυρία Μοντεσκιού. Λάβετε λοιπὸν τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς εἰπῆτε ἀκριβῶς τοὺς ὄρους τῆς συμφωνίας τὴν ὁποίαν ἐκλείσαμεν.

— Ἴδού, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Μέρτερνιχ. Ἐν ἀπὸ τὰ δύο: ἢ θὰ εὔρεθῆ καὶ θὰ ἐπιστρέψῃ ὁ Βασιλεὺς τῆς Ρώμης, ἢ οὐχι. Ἄν συμβῆ τὸ δεύτερον, ἐννοεῖται ὅτι ἀπαλάττωσθε τοῦ λόγου τῆς τιμῆς σας ἂν

συμβῆ ὅμως τὸ πρῶτον, εἶνε ἀνάγκη, μὲχρι τῆς στιγμῆς ποὺ θὰ ἐπανεῖλθῃ, ἐδῶ ὁ βασιλεὺς τῆς Ρώμης, νὰ μὴ μάθῃ κανεὶς ὅτι ἀπῆλθεν. Εἰς ἀντάλλαγμα τῆς βοήθειας τὴν ὁποίαν θὰ μοῦ δώσατε διὰ νὰ μείνῃ τὸ πρῶτον μυστικόν, σὰς ὑπόσχομαι ὅτι τὴν ἰδίαν ἡμέραν τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ υιοῦ τοῦ Ναπολέοντος, σὲς καὶ αὐτὸ τὸ παιδί θὰ ἐδηγγηθῆτε εἰς τὰ σύνορα τῆς Γαλλίας χωρὶς νὰ τιμωρηθῆτε διόλου, χωρὶς νὰ πάθετε τὸ παροικικόν.

— Ἡμεῖς μόνον, ἢ καὶ οἰσοῦν ἄλλος; ἐπέμεινε ἡ κυρία Μοντεσκιού, συλλογισθεῖσα τὸν Τιάρκον.

— Οὔτε σὲς, οὔτε οἰσοῦν ἄλλος, ἐδεδείκωσεν ὁ πρωθυπουργός.

— Ὑπ' αὐτοῦς τοὺς ὄρους, δὲν βλέπω καμμίαν δυσκολίαν νὰ δεγθῶμεν τὴν συμφωνίαν, εἶπεν ἡ παιδαγωγός στεφρομένη πρὸς τὴν Λευκοθέαν.

«Μὴ φοβάσθε γιὰ τὸ παιδάκι σας!...»

— Οὔτε ἐγὼ, προσέθεσε ζωηρῶς ἡ σύζυγος τοῦ Κορμᾶ, ἡ ὁποία, ἀφοῦ πρὸς στιγμὴν εἶχε χάσῃ καθεὸν σχεδὸν ἐλπίδα, ἡμμορούςε τώρα νὰποβλέπῃ ἀρόθως εἰς τὸ μέλλον καὶ δι' ἐαυτὴν καὶ προπάντων διὰ τὸν προσφιλή τῆς υἱόν.

Ἐκτὸς τούτου, ἡ πρότασις τοῦ κ. Μέρτερνιχ δὲν εἶχε τίποτε τὸ πατριωτικῶς ἐπιλήψιμον, ἀφοῦ κατ' οὐδὲν ἔδρακε τὸς συνωμάτας καὶ δὲν ἐδυσχεραίνε διόλου τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἀρχιεργήματος τῶν.

— Ἀφοῦ κατ' ἀρχὴν εἴμεθα σύμφωνοι, ὑπέλαβεν ὁ πρωθυπουργός, δὲν μένει τώρα παρὰ νὰ σὰς δώσω τὰς διαταγὰς μου.

— Τὰς ἀκούομεν.

— Συνοφίζονται εἰς τοῦτο: τίποτε δὲν θάλλαξῃ εἰς τὴν συνήθη ζωὴν τοῦ ἀνακτόρου. Τὸ παιδί αὐτὸ, — ἐξηκολούθησε σύμφωνος πρὸς αὐτὸν τὸν μικρὸν Ναπολέοντα Κορμᾶν, ὁ ὁποῖος ἀνῆλθαν, — ἐξε-

λέγη θαυμάσια διὰ κάπατᾶ τοῦς αὐλικούς ποθ' ἂν τὸ βλέπουν ἀπὸ μακρῶν. Πρέπει λοιπὸν νὰ προσέξετε ὥστε κανεὶς νὰ μὴ τὸ πλησιάσῃ πολύ, μίαν ἢ δύο ἡμέρας. Πρὸς τοῦτο τὸ καλλίτερον εἶνε νὰ διαδώσατε ὅτι ὁ μικρὸς πρίγκιψ ἀδιαθετὴ ἐλαφρῶς. Εἴμπορετε μάλιστα νὰ τὸν ἀφίνετε νὰ πλησιάσῃ τὰ παράθυρα τοῦ δωματίου του. Οἱ ὑπηρεταὶ, οἱ ἀξιωματικοί, οἱ στρατιῶται ποὺ θὰ τὸν βλέπουν ἀπὸ κάτω, πάντοτε πίσω ἀπὸ τὰ τέγνια, δὲν θὰ ὑπόπτωσθουν ποτε ὅτι τοὺς δεῖχνετε ἄλλο παιδί ἀπὸ τὸν υἱὸν τοῦ Αὐτοκράτορος. Ἴσως μερικοὶ ἀνωτεροὶ αὐλικοί θὰ προσπαθῆσουν νὰ βιάσσουν τὴν θύραν διὰ νὰ φθάσουν εἰς ἐδῶ. Πρέπει νὰ προβλέψετε τὰ πάντα, νὰ λάβετε τὰ μέτρα σας διὰ κάθε περίστασιν. Ὁ μικρὸς αὐτὸς κ: γ: πρέπει νὰ μάθῃ μερικάς φράσεις, ἀπὸ ἐκείνας ποὺ συνήθιζε νὰ λέγῃ ὁ Βασιλεὺς τῆς Ρώμης. Ἐννῆσες, ἀνθρωπάκο μου; (*) ἠρώτησεν εἰς τὸ τέλος ὁ πρωθυπουργός, ἀποταθείς ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν Ναπολέοντα Κορμᾶν.

— Μάλιστα, ἀπεκρίθη ὁ μικρὸς. Εἶμαι ὁ Βασιλεὺς τῆς Ρώμης καὶ πρέπει νὰ μιλῶ σάν κι' αὐτόν.

— Καὶ τί θὰ λές, γιὰ νὰ μιλήσας κι' αὐτόν;

— Ὅλα λέω, ὑπέλαβεν ὁ υἱὸς τοῦ Κορμᾶ, πῶς μισῶ τοὺς Ἀυστριακοὺς, πῶς θέλω νὰ πάω εἰς τὸ μπαμπά μου καὶ πῶς θέλω νὰ παίξω μὲ τὸ φίλο μου Τιάρκον Ἐρβινσὼνα Κροῦσο.

— Λαμπρό! ἀνέκραξεν ὁ κ. Μέρτερνιχ μειδίων' καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν Λευκοθέαν, προσέθεσεν: Ὅσο γιὰ σὰς, κυρία, εἰσθε καίνουργια Γαλλίσις ποὺ σὰς ἐφέραμε ν' ἀντικαταστήσατε τὴν κυρίαν Μαρσάν.

— Σύμφωνοι, Ἐξοχώτατε!

Ὁ Μέρτερνιχ ἐσηκώθη, ἐχαίρεισθε τὰς δύο κυρίας μὲ τὴν μεγαλητὴν εὐγένειαν, καὶ ἀνοίξας τὴν μυστικὴν θύραν μὲ τὸ χρυσοῦν κλειδί, ἔγειγεν ἄφαντος.

— Σωθήκαμε! ἀνέκραξεν ἡ Λευκοθέα, ὀλίγουσα παραφόρως τὸν μικρὸν Ναπολέοντα εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς δὲν τρέχει πιά κανένα κίνδυνον τὸ χρυσοῦ μου παιδί! Ὁ πρωθυπουργός μᾶς ἔδωκε τὸ λόγο του.

— Καὶ ὅτι τὸν κρατήσῃ, προσέθεσεν ἡ κυρία Μοντεσκιού, διότι τοῦ τὰ ἐπιβάλλει τὸ συμφέρον.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην κάποιος ἐκτύπησε τὴν θύραν τοῦ δωματίου.

— Ποῖος εἶνε; ἠρώτησεν ἡ παιδαγωγός.

(*) Ἴδε εἰκόνα προηγ. φύλλου, σελ. 399.

— Ὁ κλειδοῦχος τῆς ὑπηρεσίας! ἔρχομαι διὰ τὸ γεῦμα τοῦ Ὑψηλοτάτου! ἀπεκρίθη μίᾳ φωνῇ ὀπισθεν τῆς θύρας.

Ἡ κυρία Μοντεσκιού ἔδιδετοσε μίαν στιγμὴν ἔπειτα ἐσηκώθη, ἐξεδυσε γρήγορα μίαν μεγάλην λάμπαν, ἀφίνοσα τὸ δωμάτιον νὰ φωτίζεται ἀμυδρῶς ἀπὸ δύο-τρεῖς κηρία, ἐκάθισε τὸν μικρὸν Ναπολέοντα εἰς μίαν πολυθρόναν, τῷ ἐσύστησε σιωπὴν καὶ ἐπήγε ν' ἀνοίξῃ.

Ὁ αὐλικὸς εἰσήλθε καὶ ἐχαίρεισθε. — Ὁ Ὑψηλοτάτος εἶνε ὀλίγον ἀδιάθετος, εἶπεν ἡ παιδαγωγός: ἀπόψε δὲν θὰ κατεβῇ εἰς τὴν τραπέζαν.

— Ναι, προσέθεσεν ἐκείνο τὸ διαβολικόν, ὁ μικρὸς Ναπολέων Κορμᾶς ἐπαράφαξα σήμερον Ῥοβινσὼνα Κροῦσο!

Ὁ κλειδοῦχος, χωρὶς τὴν παραμικρὰν ὑπόψιν, ὑπεκλήθη καὶ ἐξῆλθε διὰ νὰ ἀναγγεῖλῃ βεβαίως εἰς ὄλον τὸ παλάτι ὅτι εἶδε πρὸ ὀλίγου τὸν Βασιλέα τῆς Ρώμης καὶ ὅτι ἦτο ἀδιάθετος.

Ἡ κωμῶδια ἤρχιζε θαυμάσια!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

ΠΡΟΣ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

Μετὰ τὴν πρώτην νίκην τῶν συνωμοτῶν ἐναντίον τῶν ἀστυνομικῶν καὶ τῶν στρατιωτῶν τοῦ κ. Νάϊππεργ, ὁ Καμάνιος δὲν ἀμφέβαλλε πλέον ὅτι θὰ κατόρθοι νὰ διέλθῃ μὲ τὸν Βασιλέα τῆς Ρώμης ταύστριακά σύνορα.

Ἀπὸ τὸν κλωθὸν τῶν τίτλων εἶχεν ἐξέλθῃ μὲ πολλὰς σοβαρὰς πληγὰς ἄλλα τι ἐσῆμαιναν « ἡ γρατσουნიές » του, ὅπως τὰς ἔλεγεν, ἀφοῦ ὁ μικρὸς υἱὸς τοῦ Ναπολέοντος ἤτο σῶος καὶ ὑγιής.

Πραγματικῶς, μετὰ τὴν φυγὴν τῶν στρατιωτῶν, ὁ Καμάνιος ἔλαβε τὴν ὑπερτάτην εὐχαρίστησιν νὰ παραδώσῃ ἀνεπάρκων τὸν μικρὸν βασιλέα εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Λουδοβίκου Κορμᾶ καὶ τοῦ Τιάρκου, οἱ ὁποῖοι ἐνόμιζον πλέον ὅτι ἐγάθη, ὅτι κατεβροχθίσθη ἀπὸ τὰ θηρία...

— Τώρα, ἔλεγεν ὁ δαμαστής, ἔγγυθμαι δι' ἐλα!

Ὁ δαμαστής, εἶπεν ὁ δαμαστής, ἔγγυθμαι δι' ἐλα!

Ὁ Τιάρκος ὅμως καὶ ὁ συνταγματάρχης δὲν συνεμερίζοντο καθολοκληρίαν τὴν αἰσιοδοξίαν τοῦ γενναίου φίλου των.

— Τώρα ποὺ μᾶς ἀνεκάλυψαν, ἔλεγεν ὁ Κορμᾶς, θὰ μᾶς κυνηγήσουν δυνατὰ, καὶ καμμιά μέρα θὰ βρεθῶμε ἐξαρνα περικυκλωμένοι ἀπὸ ὀλόκληρον στρατό.

— Μπᾶ! ἀπεκρίνετο ὁ ἡρωϊκὸς Καμάνιος: τὰ θηρία μου εἶνε ἰκανὰ νὰ πρέψουν εἰς φυγὴν ὀλόκληρον ταξιαρχία! Ἄν μᾶς περικυκλώσουν, καθὼς λέτε, μάχη!... Ἀνοίγω τὴν πύρρα τῶν κλουβιδῶν καὶ περνοῦμε ἀπὸ μέσα μὲ τὸν Τόμπου καὶ τὸ Νέρμο!

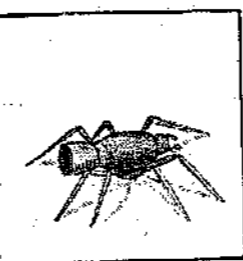
— Ναι, ναί! προσέθεσαν ὁ μικρὸς Βασιλεὺς, εἰς τὸν ὅποιον ὁ δαμαστής ἐφαινετο ὑπεράνθρωπος, ἀπότου τὸν ὑπερησπισθεῖ τὸσον καλά εἰς τὸν κλωθόν. Ναι, καλά λέει! Ἄν ξαναγυριστοῦν οἱ κακοὶ Αὐστριακοί, θὰ βάλωμε τὴν τίγρι νὰ τοὺς φάῃ!

(Ἔπειτα συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Ἄραχνη-βούλωμα

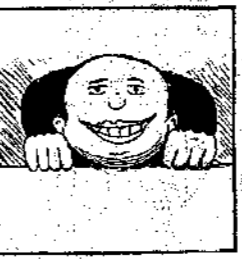
Ἡ ἄραχνη αὐτὴ φέρει εἰς τὸ ὀπίσθεν ἄκρον τοῦ σώματος μίαν προεξοχὴν τοῦ δέρματος τραχυτάτην, κυλινδρικήν, ἡ ὁποία σχηματίζει ἔμπρὸς κυκλωτερὴν δίσκον σκεπασμένον μὲ τρεῖς μικρὰς καὶ σκληρὰς σάν ἀγκυλάκια. Ἡ ἄραχνη αὐτὴ, ὅταν καταδιώκεται ἀπὸ ἐχθρόν, τρυπώνει γρήγορα-γρήγορα εἰς τὴν τρύπα τῆς καὶ τὴν κλείει ἑρμητικῶς μὲ τὴν ὀπίσθειαν τῆς προεξοχὴν. Διὰ τοῦτο εἰς τὴν Βραζιλίαν, ὅπου εὐρίσκεται, τὴν ἐνομάζουν Ἄραχνη-βούλωμα.

Φυτὰ ἐντομοφάγα

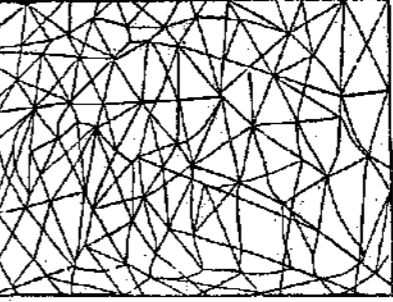
Τὸ φυτὸν αὐτὸ ὁμοιάζει μᾶλλον μὲσῦμ-πλεγμα δρεων ποὺ προβάλλουν τὰς φαρμακέρως τῶν γλώσσας ἀπειλητικῶς. Τὸ περιεργὸν εἶνε ὅτι τὸ φυτὸν αὐτὸ τρέφεται μὲ μύγας, αἱ ὁποῖαι συλλαμβάνονται εἰς τὰ κοιλώματα τῶν φύλλων του! Ὑπάρχουν πολλὰ εἶδη τοιούτων φυτῶν ἐντομοφάγων.

Ὁ Διπρόσωπος

Ένας φαλακρὸς ἀπὸ τὸ Μπούφαλον τῆς Ἀμερικής, ὁ κ. Χάρμαρδ, ἐξωγράφισεν ἐπὶ τοῦ γυμνοῦ του κρανίου δι' ἀνεξίτηλὸν οὐ σιγματισμοῦ δύο μᾶτια, μίαν μύτην καὶ ἕνα στόμα, ὅπως τὰ βλέπετε εἰς τὴν εἰκόνα, ληφθεῖσαν ἐκ φωτογραφίας. Οὕτως ὁ κ. Χάρμαρδ εἶνε κυριολεκτικῶς διπρόσωπος.

Μυστικὴ εἰκὼν

Διακρίνετε μέσα εἰς τὸν λαβύρινθον αὐτῶν τῶν γραμμῶν ἕνα ἔλεφαντα; Κυττάξατε μὲ προσοχὴν καὶ θὰ τὸν ἴδητε.

Πρόβλημα

Ἔχουμεν δοχεῖον δέκα ὀκάδων πληγῆς βουτύρου. Θέλομεν νὰ πωλήσωμεν

εἰς αὐτῶν 5 ὀκάδες, ἀλλὰ δὲν ἔχομεν ζυγόν. Ἔχομεν ὅμως δύο ἄλλα δοχεῖα, τὸ ἕν τῶν ὁπίμων χωρεῖ 7 ὀκάδες ἀκριβῶς, καὶ τὸ ἄλλο 3. Πῶς θὰ κἀμωμεν διὰ νὰ βγάλωμεν μὲ αὐτὰ ἀπὸ τὸ δοχεῖον τῶν 10 ἀκριβῶς 5 ὀκάδες;

Ἀλλοῖσι: Κάθε συνδρομητὴς, ἀγοραστής ἢ ἀναγνωστὴς τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, εἴμπορε νὰ σταλῇ τὴν λύσιν τοῦ ἀνω Παίγνιου εἰς τὸ γραφεῖόν μας (38, ὁδὸς Ἐυρύπιδου), συνοδεύων τὴν ἀποστολὴν του μὲ μίαν δεκάνην ἢ μὲ ἕνα δεκανέλιον γραμματόσημον. Τὰ ὄνοματὰ ὀλων τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθοῦν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσοῦ τὸ ὅποιον βάποτελεσθῇ ἀπὸ τὰ δεκαλεπτα, θὰ ἐγγράφημεν καὶ πάλιν διὰ κλήρου μερικὸς λύτας ὡς συνδρομητὰς τῆς Διαπλάσεως δωρεάν, τὸν πρῶτον κληρωθῆσάμενον δι' ἕν ἕτος, τοὺς δὲ λοιπούς δι' ἑξαμηνίαν ἢ τριμηνίαν. (Ἐὰν κληρωθῇ συνδρομητὴς, ἡ συνδρομὴ του θὰ παραταθῇ).

Λύσις τοῦ Παίγνιου τοῦ 48ου φυλλαδίου

Ναπολέον, Οὐρανός, Ὁράγγη, Σεβήρος, Βάκχος, Μίνως, Διναῖος, Δῆμητρα, Πάρις.

ΟΙ ΑΔΙΑΣΣΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ Συνδρομηταί, παρακαλοῦνται, διὰ νὰ μὴ παραπίπῃ τὸ φύλλον των, νὰ δηλώσων ἄμεσως τὴν νέαν των διεύθυνσιν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας, ἀποστέλλοντες καὶ 50 λεπτά διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταχυίας. Ἄλλως δὲν ἐδθνοῦμεθα διὰ τὴν ἀπόλειαν τοῦ φύλλου.

(*) Ἴδε εἰκόνα προηγ. φύλλου, σελ. 399.

ΕΝΔΕΚΑΤΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΞΕΣΠΛΑΘΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣ ΕΓΓΡΑΦΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΠΛΑΣΙΝ ΤΟΥ 1911

Από σήμερα μέχρι της 30 Σεπτεμβρίου. — Σκοπός του Ξεσπλάθματος είναι πάντοτε η αβξήσις και η βελτίωσις του φύλλου. — Αναγγώσατε τους δρους του Διαγωνισμού.

Αποτελέσματα του λήξαντος Διαγωνισμού Ξεσπλάθματος, ως είδατε εις το προηγούμενον φύλλον, δεν ήταν πολύ ικανοποιητικά. Εξέφρασα ήδη την ελπίδα ότι αποτελέσματα του σήμερον προκηρυσσόμενου θα είναι ικανοποιητικότερα. Οτι δηλαδή δεν θα φέρουν απλώς εις το Μητρώον μας το ισοζύγιον μεταξυ των απερχομένων και ερχομένων συνδρομητών, αλλά ότι θα μάς άρισουν και κάποιον περισσευμα, ότι θαύξησουν εν γένει την κυκλοφορίαν του φύλλου. Βεβαίως δὲ θα γίνη αυτό, εάν οι τωρινοί συνδρομηταί και αγαπητοί μου φίλοι έννοήσουν καλά τον σκοπόν και την σημασίαν του Ξεσπλάθματος. Τί ονομάζομεν εις τόν κύκλον μας Ξεσπλάθμα; Την διά των ενεργειών των προθυμοτέρων και δραστηριοτέρων φίλων μας έγγραφην νέων συνδρομητῶν ή αγοραστῶν. Οι ξεσπλάθνοντες αντιλαμβάνονται τό Ξεσπλάθμα ως καθήκον. Καθῆκον προς τόν εαυτόν των, καθῆκον προς την Διάπλασιν, καθῆκον προς τους άλλους δλους. Έκείνος πού έγγράφει ένα άλλον, κάμνει πρώτα καλόν προς αυτόν, διότι τού ανοίγει τά μάτια και τόν κάμνει να γνωρίσῃ και ναπόλαύσῃ την παντοειδή ωφέλειαν του περιδικου μας. Δεύτερον κάμνει καλόν προς την Διάπλασιν, διότι συντελεί εις την αβξήσιν της κυκλοφορίας της και επομένως της ευημερίας της. Τρίτον κάμνει καλόν προς τόν εαυτόν του, διότι γίνεται άξιος των τιμῶν και των ἀμοιβῶν του βραβείου, και διότι απολαμβάνει και αυτός τό περιδικόν ηύξημένον και βελτιωμένον διά του Ξεσπλάθματος. Τέταρτον κάμνει καλόν προς δλους εν γένει, διότι σκοπός του Ξεσπλάθματος είναι πάντοτε η αβξήσις και η βελτίωσις του περιδικου μας, τό δε περιδικόν μας άπευθύνεται προς δλους τους Έλληνοπαίδας.

Ποῦς εάν συλλογισθῃ και σταθμίσῃ καλῶς τάνωτέρω, δὲν θα θελήσῃ νὰ ξεσπλάθωσῃ; Ποῦς εν γνώσει διτι τό τοιοῦτον πολλαπλαῖον και μέγα καλόν κάμνει, δὲν θα καταβάλλῃ πῶσαν ένέργειαν προς έγγραφην νέων συνδρομητῶν και αγοραστῶν εις την Διάπλασιν του 1911;

Νομίζω δὲ διτι τοῦτο δὲν είναι δύσκολον. Καθίς θα γνωρίζῃ πολλά παιδιά, αγορά και κορίτσια, πού δὲν έτυχεν ακόμη να γίνουιν συνδρομηταί μου. Συγγενείς του, φίλους του, συμμαθητάς του. Ας τους δείξῃ την Διάπλασιν, ας τους διηλήσῃ θερμῶς υπέρ αυτής, ας τους προτείνη, ας τους προτρέψῃ να έγγραφουιν. Θα δεχθῶν, είναι αδύνατον να μὴ δεχθῶν, όταν ή σύστασις γίνη ὁπως πρέπει. Διότι ή Διάπλασις και ἔκλυσις είναι, και εὐθηνή. Κάθε παιδί εμπορεῖ να οικονομήσῃ, διόμισυ δραχμάς ή τρία φράγκα, τουλάχιστον διά μίαν τριμητίαν. Και ὡσα έγγραφῇ μίαν φοράν, γλυκαίνεται και δύσκολα ξεγράφεται.

Οι μικρότεροι ἀπὲ τούς φίλους μου εμποροῦν να ζητήσουιν εις τό ξεσπλάθμα και την βοήθειαν των γονέων των, των μεγαλύτερων ἀδελφῶν των, των οικογενειακῶν των φίλων. Ο-

λοι βοηθοῦν προθύμως όταν πρόκειται να γίνη ένα καλόν. Το ζήτημα είναι να μὴ λησμονήσῃν τό Ξεσπλάθμα ποτέ, να τό ἔχουιν πάντοτε ὑπ' ὄφει των, να τό κυνηγοῦν, και προπαύον να μὴν ἀπελιπίωνται με τὰς πρώτας τυχῆς ἀποτυχίας. Αν ἀπέτυχαν εδῶ, θα ἐπιτύχουιν ἐκεῖ ἂν ἠρνήθη να έγγραφῇ αυτός, θα δε-χθῇ ἄλλος. Η ἐπιμονή νικά ... Μοῦ φαίνεται, διτι αρκετά σας εἶπα. Δὲν χρειάζεται τώρα παρὰ να διαβάσετε με μεγάλην προσοχὴν τούς δρους του Διαγωνισμού. Είναι οι ἴδιοι οι περσινοί, με μίαν μόνον τροποποίησιν εις τὰ βραβεῖα των Πρακτόρων. Ἐτοιμασθῆτε λοιπόν και ἔχετε ὑπ' ὄφει σας ὅτι: Ὅσον ζωηρότερον θα είναι τό Ξεσπλάθμα σας, τόσον περισσότερα δωδεκασελίδια ή διπλά φύλλα θα ἔχετε κατά τό διάστημα του 1911. Ἐμπρός!

ΟΙ ΟΡΟΙ ΤΟΥ ΙΚ' ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΞΕΣΠΛΑΘΜΑΤΟΣ

A'. — Ο διαγωνισμός του Ξεσπλάθματος είναι ἑτήσιος. Θα λήξῃ την 30 Σεπτεμβρίου 1911 και θα περιλάβῃ δλους δσοι μέχρι της ἡμέρας εκείνης θα ἔγνουιν πωλήσῃ φυλλάδια του 33ου ἔτους, ή έγγραφῇ v ε σ υ συνδρομητάς ἑτησίους, εξαμηνίους ή τριμητίους. B'. — Οι έγγραφόντες v ε σ υ συνδρομητάς ἑτησίους, εξαμηνίους ή τριμητίους θα λογαριάζονται ὡς διαθεσάντες τόσα φυλλάδια, ὅσα θα σταλοῦν εν ἑλίω προς τούς ὑπ' αὐτῶν έγγραφέντας συνδρομητάς μέχρι της λήξεως της συνδρομῆς των. (Δηλαδή: ὁ έγγραφὼν ἑτήσιον συνδρομητήν, υποτίθεται διτι ἐπόλησῃ 52 φύλλα, ὁ έγγραφὼν εξαμηνίον, 26 φύλλα, ὁ έγγραφὼν τριμητίον, 13 φύλλα, δύο συνδρομητάς ἑτησίους, 104 φύλλα, κτλ. Ἐπὶ τῆ βάσει ταῦτη τὰ βραβεῖα θάπανεμηθοῦν ὡς ἔξής:

Βραβεῖον Πρώτης Τάξεως.

Τό βραβεῖον τοῦτο θάπανεμηθῇ προς πάντας ὅσοι μέχρι της 30 Σεπτεμβρίου 1911 θα ἔχουιν διαθέσῃ (εἴτε με αγοραστάς εἴτε με συνδρομητάς, εἴτε και με τὰ δύο.) 530 φύλλα και ἄνω, δηλαδή φύλλα ἀναλογούνηα προς ἑτήσιος συνδρομῆς περισσοτέρας των δέκα. Ὅλων τούτων θα δημοσιεύῃ ης την Διάπλασιν ή εἰκόνα, ὁ δὲ διαθέσας τό περισσότερο φύλλα θανάκηρυχθῇ Κορυφαῖος, και ή εἰκόνα του θα δημοσιεύῃ εν τῷ μέσῳ του συμπλέγματος των ἄλλων εις μεγαλύτερον σχῆμα. (Αν εἰς τόν Διαγωνισμὸν τοῦτον λάθουιν μέρος και μικροῖ ἀλλογοῖ ή ομάδες συνδρομητῶν ἀπο κοινῶ ένεργουόντων προς έγγραφην συνδρομητῶν ή πωλήσιν φύλλων, τότε θανάκηρυχθῇ χωριστά και Κορυφαῖος των Ὁμάδων.)

Εἰς τούς τυχόντας πρώτης τάξεως βραβείου, πλην της δημοσιεύσεως των εἰκόνων των, θα σταλοῦν ὡς δῶρον βιβλία, εν των ὑπο του γραφείου μου ἐκδοδόμενων κατ' ἐκλογὴν του βραβευθέντος. (Ἢτοι μόνον τῶμοι Διάπλάσεως και Βιβλιοθήκης, ή συνδρομη Διάπλάσεως του ἐπιόντος ἔτους, ἀλλά τίποτις ἄλλο ἐκτός αὐτῶν). Η ἀξία των βιβλίων τούτων θα εἴνε ἀνάλογος προς τό ποσόν των φύλλων, τὰ ὅποια διαθέσαν ἑκάστος. Καί ὁ μὲν Κορυφαῖος θα υπολογισθῇ 30 λεπτά δι' ἑκάστην δεκάδα φύλλων, οι δὲ λοιποί της τάξεως ταῦτης λεπτά 25. Παραδειγματος χάριν, ὁ διαθέσας 1500 φύλλα ἂν εἴνε κορυφαῖος, θα παραγγεῖλῃ βιβλία αξίας φράγγων 45 (1500/30) ἂν δὲ εἴνε ἀπὸ τούς ἄλλους, φρ. 37,50 (1500/25).

Βραβεῖον Δευτέρας Τάξεως.

Η τάξις αὕτη θα περιλάβῃ ἐκείνους, οι ὅποιοι μέχρι της 30 Σεπτεμβρίου 1911 θα ἔχουιν διαθέσῃ (εἴτε με αγοραστάς, εἴτε με συνδρομητάς, εἴτε και με τὰ δύο) ἀπὸ 52 ἕως 250 φύλλα, δηλαδή φύλλα ἀναλογούνηα προς μίαν ἕως δέκα συνδρομῆς.

Εἰς τούτων θα βραβευθοῦν, και θα δημοσιεύῃ ή εἰκόνα των, οι εἰκοπαῖντες πρώτοι, κατά σειράν, οι ὅποιοι ἔχουιν διαθέσῃ τὰ περισσότερα. Ἐάν δὲ συμπῆσῃ ὁ εἰκοστός πέμπτος να ἔχῃ διαθέσῃ τόν αὐτόν ἀριθμόν φύλλων με ἑνα ή περισσότερους ἐκ των ἐπομένων, τότε θα δημοσιεύῃ ή εἰκόνα και δλων τούτων, δασιδήπατε και ἂν εἴνε. Καί προς τούτους θα σταλοῦν βιβλία κατ' ἐκλογὴν των, εν των ὑπο του γραφείου μου ἐκδοδόμενων, με μόνην την διαφοράν, διτι ὁ μὲν πρώτος της τάξεως θα υπολογισθῇ 25 λεπτά δι' ἑκάστην δεκάδα φύλλων, οι δὲ ἄλλοι λεπτά 20.

Ἔπεινος.

Ἐπεινος θα ἀπανεμηθῇ προς πάντας τούς λοιπούς, και θα τούς σταλοῦν ὡς δῶρον βιβλία κατ' ἐκλογὴν των, εν των ὑπο του γραφείου μου ἐκδοδόμενων, αξίας 15 λεπτῶν δι' ἑκάστην δεκάδα φύλλων. Σπουδαία Διήγησις. Τα ἀνωτέρω βραβεῖα ἰσχύουν μόνον διά τούς έγγραφόντας συνδρομητάς. Οι Πρακτορες, οι διαθέτοντες φύλλα εις αγοραστάς λαμβάνουιν μόνον τὰ 1/3 του βραβείου, διότι αὐτοί πωλοῦν φύλλα, όχι προς 20, ἀλλὰ μόνον προς 10 ή 15 λεπτά. (Παραδειγματος χάριν, ἂν ὁ κορυφαῖος ὁ διαθέσας 1500 φύλλα, εἴνε Πρακτωρ, δὲν θα λάβῃ βιβλία αξίας 45 φράγγων, ἀλλὰ μόνον 30.)

ΟΑΗΓΙΑΙ ΔΙ' ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

- 1. — Ἐκτός των ἑτησίων συνδρομητῶν, δυνατόι τις να έγγραφή και εξαμηνίους (ἀντι' δρ. 4,50) διά τό Ἐσωτερικόν, και φρ. γρ. 5,50 διά τό Ἐξωτερικόν), καθώς και συνδρομητάς τριμητίους (ἀντι' δρ. 2,50 διά τό Ἐσωτερικόν, και φράγκα 3 διά τό Ἐξωτερικόν). Πῶσα παραγγεῖλια πρέπει να συνοδεύεται ἀναρωτήτως ὑπο του ἀντιτίμου, ἄλλως δὲν ἐκτελεῖται. 2. — Ἐφ' ὄσον έγγραφῇ τις συνδρομητάς, πρέπει να στέλλῃ ἑκάστοτε τὰς διευθύνσεις των και τό ἀντίτιμον της συνδρομῆς των ἀνευ ἀναβολῆς, χωρίς δηλαδή να περιμένη να έγγραφή και ἄλλους διά να τούς στέλλῃ δλους μαζί. 3. — Ἐγγραφῇ νέου συνδρομητοῦ, διά να λογαριασθῇ ὡς ξεσπλάθμα, πρέπει ὁ ἑγγράφων αὐτόν να ἔχῃ ἡδῆ πληρωσῇ τῆν συνδρομῆν του διὰ τό ἴδιον ἔτος, δὲν εἴνε ὁμοῦς ἀνάγκη να ἔχῃ και ψευδῶνυμον. 4. — Δι' έγγραφῇ των ἀπόρων λογαριάζονται εις τό Ξεσπλάθμα ἐπίσης θεωρεῖται ὡς ξεσπλάθμα τοῦ ἑμβάζοντος τὸ ἀντίτιμον συνδρομητοῦ και ή ἐκτός του ἴδιου ἔτους ἀνανέωσις τριμητίου ή εξαμηνίου συνδρομῆς νέου συνδρομητοῦ, έγγραφέντος εἴτε ὑπ' αὐτοῦ εἴτε ὑπ' ἄλλου. (Η ἀπ' εὐθείας ὁμοῦ ἀνανέωσις των τριμητίων και εξαμηνίων δὲν λογαριάζεται εις τό ξεσπλάθμα). 5. — Εἰς τὰς κληρώσεις των Δώρων της Διαπλάσεως θα λάθουιν

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Ἄθηραι, 38, δόδος Ἐδριεῖδου την 9ην Νοεμβρίου 1910

Εἰς τό πρόσχες φύλλον θα προκηρυχθῇ ὁ νέος Διαγωνισμός προς σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων διά την Α' εξαμηνίαν του 1911. Ἐπειδή οι ὄροι θα εἴνε οι ἴδιοι, ὅσοι ἔχουιν ἐτοιμάσῃ Συλλογῆς εἰμποροῦν να μου τὰς στείλουιν ἀπὸ τώρα και θα μου κάμουν χάριν. Η δημοσιεύσις των ἐκπεριεμένων Ἀσκήσεων τού νέου Διαγωνισμοῦ, ἄρξῃσῃ, καθώς γνωρίζετε, ἀπὸ της Δεκεμβρίου. Ἦστοι πρέπει να ἔχω ἑνωρίτερα μερικὰς Συλλογῆς.

Χάριν της προκηρῖξεως του Ξεσπλάθματος, Σελίς Συνεργασίας δὲν δημοσιεύεται εις τό φύλλον τούτο. Δά δημοσιεύῃ εις τό πρόσχες και εις τὰ κατόπισ τακτικά. Λατρευτή Πατριδα, οὔτε Ἔθνος οὔτε ἄλλῃ ἀμοιβῆν εἰμποροῦν να δίδοι εις τούς συνεργαζομένους εις την Σελίδα μας. Αν εἴχα τόπον να ἰδημοσιεύσω δλα τὰ ἔργα ἐμένα, καλὰ ἄλλ' ἀσπὸ μόνων ἀδημοσίευτα τὰ ἐννέα δέκατα; Θα ἦτο ἀδικία να εὐσημοφοῦ μόνον τούς κληρυνόμενους!

Η Κοιμηκοπούλα μου ἔστειλε με τό ταχυδρομικὸν ένα γράμμα χωρίς να βάλῃ γραμματόσημον. Ε, καμμί φορά ἔσχῃ κανείς... Μόλις τό ἔφριψεν ὁμοῦ, τό θυμήθηκα και, συλλογισθεῖσα διτι θα μ' ἔκαινε να πληρωσῶ ἐγὼ τὰ διπλά, μου ἔστειλεν ἀμέσως ἄλλο γράμμα, με γραμματόσημον ἀπίσω, και με ἄλλο ἀπὸ μέσα... διά τό πρόσημον. Ἐτσι αὕτην την ἔδωμάδα ἔλαβα δύο γράμματα της Κοιμηκοπούλας, και τὰ δύο χαριτωμένα.

Ὀδρανίον Τξῶν, ἔλαβα τὰς φωτογραφίας σου διά τόν Διαγωνισμὸν. Εἴσαι ή πρώτη πού ἔστειλες. Διά την ἄλλην ὀπίθεσιν, ὁ κ. Π. σοῦ ἀπήγγισαν ἰδιαιτέρως. Η συνδρομῆ ή σου ἔλήθη, Ρόδον της Κόσμου, και σ' εὐχαριστῶ πολύ δι' ὅσα γράφεις. Ναί, ἡκουσα κ' ἐγὼ δι' αὕτην την πυ-

μερος και οι νέοι συνδρομηταί, οι ἑγγραφόμενοι διά του Ξεσπλάθματος, κατά τούς δρους του Λαχείου.

ΟΑΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ

- 1. — Πρακτωρ της Διαπλάσεως δύναται να γίνη πῶς συνδρομητής, ἀγαλαμβάνων πωλήσιν φυλλάδιον, ἧσι εἰσέρκουιν αγοραστάς. 2. — Ἐκάστον φύλλον τιμᾶται διά τούς αγοραστάς των Πρακτόρων 10 λεπτά εις τό Ἐσωτερικόν και 15 λεπτά εις τό Ἐξωτερικόν. 3. — Τὰ φύλλα στέλλονται προς τούς πρακτορας, οι ὅποιοι φροντίζουν να εἰσπαρτίτουν τό ἀντίτιμον και να μου τό στέλλουιν. Φύλλον ἀπ' εὐθείας προς αγοραστήν δὲν στέλλεται. 4. — Ὁ αγοραστής οὐδέν δικαίωμα χάρει. Διά ν' ἀποκτήσῃ δικαίωμα συνδρομητοῦ, να λαμβάνῃ δηλ. μέρος εις την Ἄλληλογραφίαν και εις τούς Διαγωνισμούς, να τῷ στέλλεται τό φύλλον ἀπ' εὐθείας εις τὸνομά του μ' έντυπον ταῖναιν, ἀλλ. πρέπει να προκληρήσῃ μίαν τριμητίον τουλάχιστον συνδρομῆν. Ἄλλ' ἂν θελῇ και ψευδῶνυμον ἰσχύον μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1911, τότε πρέπει να προκαταβάλῃ και 1 φράγγον, ὡς ἑκατοντῆσῃ διά πάντας τούς συνδρομητάς ἀνεξαρτήτως. 5. — Χάριν ευκολίας, στέλλω προς τούς Πρακτορας και πιστώσει φύλλα μόνον ἑνὸς μηνός. Ἄλλ' ἂν εις τό τέλος του μηνός δὲν μου στείλουιν τό ἀντίτιμον, παῦθ την περαιτέρω ἀποστολῆν ἀνευ εἰδοποιήσεως, και οὔτε τούς συμπεριλαμβᾶνω εις τόν Διαγωνισμὸν ἂν δὲν ἔξωρῃλοῦν τό χρῆος των, με τό δικαίωμα να δημοσιεύσω και τὰ ὀνόματά των. Η πιστώσις του μηνός ἀρχίζει ἀπὸ την ἡμέραν της σχετικῆς παραγγελίας των. Δηλαδή, ἂν ζητήσουιν προηγουόμενα φύλλα διά τούς αγοραστάς των, οφείλουιν να ἐμβᾶσουν μαζί με την παραγγεῖλιαν και τό ἀντίτιμον, ἄλλως δὲν στέλλονται. Κανὼν γενικός: — Ἀπαγορεύεται πῶσα μεταβίβασις και μεταγραφῆ Ξεσπλάθματος. Αἰτίσεις συνδρομητῶν ή Συλλόγων περὶ μεταγραφῆς Ξεσπλάθματος γενομένου ὑπ' ἄλλου οὐδὲν ἰσχύουσι και έγγραφέντος ἡδῆ εις τό βιβλίον μας ἐπ' ὄνοματι του, οὐδῶλος λαμβάνονται ὑπ' ὄφει. Οι ἑγγράφοντες ἑπομένως συνδρομητάς ἐν ὀνόματι Συλλόγου, ἂς φροντίζουν να τό δηλώνουιν συγγράφως με την παραγγεῖλιαν.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Ὅδὲν ψευδώνυμον ἰσχύινηται ή ἀνανεοῦται, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπο του δικαιοῦματος φρ. 1. Το ἑγκρινόμενα ή ἀνανεοῦνηα ἰσχύουν μέχρι της 30 Σεπτεμβρίου 1910, ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ α. ἄνημων εις ἀγῶνα, και ὅσα ἀπὸ κ. εις κοίτην].

Νέα ψευδώνυμα: Τὸν Σταυρόν μας πῶς τιμῶ, κ. (Πανελλήνιος) Συναγῆ Ναυτοπούλα, κ. (Μ. Α.) Πατριδῶν Λαβδόκων, κ. (Μ. Σ.) Πόλις της Πανασίας, κ. (Ι. Ρ.) Μαγνητὸν Πῆδος Δωδώνης, κ. (Ε. Τ.) Ἀνανεώσεις ψευδωνύμων: Ἔσκον της Σαχάρας, κ. Νήσοι των Σειρήνων, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Ὅδὲν μυστικόν δημοσιεύεται, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπο του ἀντίτιμου δις ἔξῃς. Διά τὰς πρώτας εἴσε προτάσεις ἰαύτου φύλλον λεπτά 25, δις τῆς ἐπιπλέον του αὐτοῦ φύλλον, 5 λεπτά ή ἕξεις. Προτίηον μόνον οι ἔχοντες ψευδῶνυμον ἰσχύον διά τό ἔτος τοῦτον, πῶς τούς ἔχοντες ψευδῶνυμον ἐπίσης ἰσχύου διά τό ἔτος τοῦτον. Προτίηον με ἰδιαιτέρα, ή με ψευδῶνυμι κληρυνόμενα, δὲν δημοσιεύονται. — Ὁ δὲντος κληρυνόμενος ἀπ' αὐτῶς σημάτιον πῶσα τετραδία δὲν ἀνακαθίηται εἴτε εἴτε ὁ κληρυνόμενος].

Μικρὰ Μυστικά ἐπιθυμοῦν ν' ἀναλάβωιν: ή Ἄκανθὺλῆς (0) με Ροδοδάφηνον Ἠδῶ, Ἰδιωτοῦρον Σαντοῦλον, Μικροῖλαν Πατριδῶν — ή Λατρευτή Πατριδα (0) με Ἄρμα της Νίκης, Ὀνειρευμένη Πατριδα, Κυματίζουσα Κυανόλευκον, Μελάχρον, Μικροῖλαν, Ρεῖναι, Μασκότ, Φύνοιν, Ἐπίδα, Ἀφροδίτη, Σελίδα — τό Ὀδρανίον Τξῶν (0) με Ὀνειροκόλον Ψυχή, Ἔργον Ἀντακρότορος, Μαυροθαλασσίτην, Ἐθνικὸν Ὑμνον — ή Τουρκομάχος Ἑλλάς (0) με Ακηρόνον της Νεολαίας, Ἰωάνναν Α' Ἀρχ. Μαγισσοῦμένον Βασιλῆον, Γυνάσιον Ἰωαννῶν, Πλοίαρχον Νέμον — ὁ Λεοντόκαρδος Ἑλλῆν (0) με Φόσοι, Κυκλαδίαν, Κολίδα του Ἄλισμονος, Υπερὸφρον Γασμῆ — ὁ Μάρκος Αἰσῆλιος (0) με Ἀνδρειωμένο Σοβλι, Ρεῖναι, Κάριεν.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρινόμενα: Διάφορα του Σημιοφόρον Ἑλλῆνος — Διάφορα του Ἀρχιδουκῶς Καρόλου — Ἐμοχθεῖς του Νέου Ὀρφῆος — Εἰς την Ἐσημον του Αἰθελου — Ἀνεκδοτον του Βίσαρχ, του Οὔρασιον Τξῶν — Ἐθνονομιῆς της Λατρευτής Πατριδῶς — Διάφορα του Θεομαβεῖοντος Μεγαλοδέατον — Παύρινα, Προβλήματα και Π. Πνεύματα διαφόρον.

Η Διάπλασις ἀσκήματα τοὺς φίλους της: Σπουδαία Περλ. (ὡς προσηλευθῆς τὸ 1-2ον φύλλον ὅπου εἶνε ὁ Ὅμηρος τοῦ Συγγραφοῦ, καὶ ἐστὶ τὰ εἴδη πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν) Κλειομένη Π. (εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐνεργείας: τὰ φύλλα πρὸς 10 λεπτὰ ἰδὲ τὰς σημερινὰς ὁδηγίας διὰ τοὺς Πράκτορας: νὰ πάσῃ φευδώνυμον καὶ νὰ μοῦ γράψῃς συχνά.) Ἰωνάνιον Ἰωνάνιον (τὰ στοιχίσματα τῶν Ἀσκήσεων θὰ δημοσιευθῶν εἰς τὸ 52ον φύλλον τὸ φευδώνυμον ποῦ προτείνεις ἂν εἶνε δυνατόν νὰ ἐγκριθῆ περιμένου ἄλλο.) Ἀμυνθολίθα (ὁ περὶ ὁ ἔρωτάς ἂν εἶνε ἀνδρομητῆς: ἂν τὸν ξεκαθαίνεις;) Ἐρήνην καὶ Ἐλένην Δ.Δ. (Ἑλλάδα, εὐχαριστῶ.) Ἀθανάσιον Μ. (μία δξαμχὴ εἰνε τὸ δικαίωμα τοῦ φευδώνυμου.) Δεσφιδά Μ. Μ. (Ἑλλάδα, εὐχαριστῶ ἢ γιατί σὲ εὐχεται.) Βασιλίωσαν τῆς Κύπρου (χάρτην Ἄδωσαν ἔστειλα ἔχει καλῶς.) Ποθητὴν Κωνσταντινουπόλιν (ἐγάγην διὰ τὴν καλὴν εἰσότην: ἔγω ἐλπίζω ὅτι ἂν σὰς γελοῦν εἶδες ἂμως τὶ ἐπῆρατε νὰ κάβετε;) Ὀνειρομένη Πατιδα (ἔχει καλῶς, Κατίνα καὶ ὄχι Ἰκαρία.) Ἄγγελον τοῦ Πόνου (τὶ νὰ γίνῃ ἂν μπορεῖ νὰ μὴ βρέγῃ οὔτε τὸν χειμῶνα;) Ἀναγνηθῆσαν Ἑλλάδα (ἂν εἰμπορεῖ νὰ τὰ στείλω θὰ ἦτο . . . . ἐπέμψον.) Ἑλληνομὸν Σίφος (ἔστειλα εἰ νέου 47-48.) Βασιλέα τῶν Βαλκανίων (ἔστειλα, καλῶς ἤλθε;) Ἀρχιδοῦκα Κάρολον (αἱ λύσεις δεκταί.) Ζητηθέντα ἔστειλα βεβαίως εἰμπορεῖς νὰ γράψῃς τὰς ἰδίαις ἀπαντήσεῖς εἰς ἑκά ἑκά τὰ τετράδια: μήπως θὰ τὰ λάβῃ ἕνας;) Ἑλληνα Σημιοφόρον κτλ. κτλ.

Εἰς δάσας ἐπιστολάς Ἑλλάδα μετὰ τὴν 9 Νοεμβρίου, θάπαντησῶ εἰς τὸ προσεχῆς.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί: ἔξ Ἀθηνῶν καὶ Παριζαῖς μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου ἐκ τῶν Ἑσπερίων μέχρι τῆς 7 Δεκεμβρίου ἐκ τοῦ Ἑβδομαρτίου μέχρι τῆς 25 Δεκεμβρίου.

{Ὁ χροῖος τῶν λύσεων, ἔκ τῶν ὅποιον δύν νὰ γράψῃς τὰς λύσεις τῶν ἀδικοπονηθέντων καλῶς ἐν τῇ ἑρασίᾳ μας εἰς φανίλους, ἂν ἴσως περὶ 30 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.}

529. Δεξιόχειρος

Τὸ πρῶτόν μου εἶνε στολίσμα
τῆς κεφαλῆς σας, λδοται
Ἦάλλο εἰς τὴν Γραμματικὴν
ἐκδότως θὰ ἰδῆτε.
Τὸ σύνολόν μου ὁ θάνατος
καὶ ἡ καταστροφὴ
τῆς γῆς λέγουν σοφοί.

Ἑσπέρη διὰ τῆς Ἡλίας Ν. Τριζάνου

530. Στοιχειόγραφος

Ἐάν τὸ Ἀλφάβητον ἀπλῶς καττάξῃς
καὶ γράμμα γράμματος μόνον ἀλλάξῃς,
τότε βεβαίως θὰ προσπαθῆσῃς
εἰς ράχην ζωῶν καὶ τὸ καλίστης.

Ἑσπέρη διὰ τῆς Ζελεῖ-Χανουδῆ

531. Ἀναγραμματισμός

Ἐναντιωματικόν
Ἐν ἀναγραμματισμῷ,
θά ἴδῃς με θαυμασίων
Πῶς πρέπει νὰ τὸ ψῆσις.

Ἑσπέρη διὰ τοῦ Ἐθνομίμτωρος

532. Ρόμβος

Τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἑσάτον
στὸ σκότος θὰ ζητήσῃς,
στὰ τρακτικὰ τὸ δεύτερον
τὰ τῶα θάπαντησῃς
τὸ τρίτον φανερῶναι
Ἦσον Ἑλληνικῇ,
Κί ὁ Ρόμβος τελικόν
Με μίαν κτητικῇ.

Ἑσπέρη διὰ τοῦ Βυζαντινοῦ Ἀκτοῦ

533 Τετράγωνον
* * * * = Ἀρχαῖος θεός.
* * * * = Μέρος τοῦ λόγου.
* * * * = Χροניתή διάταξις.
* * * * = Γυνή τῆς Παλ. Διαθήκης.
Ἑσπέρη διὰ τοῦ Διδώπου

534-538 Μαγικὸν γράμμα

Τῆ προσθήκῃ δύο συμφωνιών, πάντοτε τῶν αὐτῶν καὶ ἡνωμένων, εἰς ἐκάστην τῶν κάτωθι λέξεων, νὰ σχηματισθῶν ἄλλαι τῶσαι ἄνευ ἀναγραμματισμοῦ:
ἄμνος, ἰα, ὁμβρος, ὄπας, ἄπω

Ἑσπέρη διὰ τῆς Πολιτροῦς

539. Ἀκροστιχίς ἐξ ἀντιθέτων

Νὰ εὑρεθῶν τ' ἀντίθετα τῶν κατωτέρω λέξεων καὶ διὰ τῶν ἀρχικῶν τῶν ναυτοτελεσθῆ ἀργαῖον γνωμικόν ἐκ δύο λέξεων:
Ἐδότης, νίκη, ὁμοῦ, ἄσματος, ὑγεία, σύμφωνος, θεῖλος, πυκνός, δραστήριος.

Ἑσπέρη διὰ τοῦ Φαναγιότη Ν. Τριζανοῦ

540. Φωνητέλιπον

κλστυ - φ - πδ - κμ - βρς

Ἑσπέρη διὰ τῆς Ν. Η. Ἀναγνωστοπούλου

541. Γρίφος

H	L	β	1895	ε,30
		φ	1903	ε,15
		α	1910	ε,20

Ἑσπέρη διὰ τῆς Μιλέργου

ΑΠΟ 1ης Δεκεμβρίου 1910, ἡ Διάπλασις τῶν Παιδῶν εἰσέρχεται εἰς τὸ 33ον αὐτῆς ἔτος. — Οἱ συνδρομηταί μας, τῶν ὅποιων ἡ συνδρομὴ ἔλξειν ἤδη, ἢ ἔλγει μετ' ὀλίγον, παρακαλοῦνται

Ν' ἀνανεώσω τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγκαιρῶς, καὶ εἰ δυνατόν ἀπὸ τοῦδὲ, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς μεγάλης ἀσσοσχεθένσεως ἐγγραφῶν κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους.

Οἱ ἐγγραφόμενοι ἢ ἀνανεοῦντες τὴν συνδρομὴν τῶν ἐτησίων ἢ ἐξάμηνον, ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 30 **ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ**, θὰ λάβωσιν μέρος εἰς τὴν

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ

τοῦ προσεχούς Δεκεμβρίου, καθ' ἣν δ κληρωθῆσόμενοι, εἰς μόνους, θὰ κερδίσῃ

ΜΙΑΝ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡὸν ΜΕΤΟΧΗΝ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἔξιος ἀρχικῶν 100, μ' ἐστίθια κέρδους 50,000.

Εἰς τὸ δικαίωμα τοῦ ἔτους θὰ γίνωσιν **ἈΛΛΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ** κληρώσεις ἄδρων πομιλιῶν ἄξιας 1600 ἐν ἑκά ἑκά ἡμέραισιν, κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ δημοσιευθέντος εἰς τὸ 46ον φύλλον, σελ. 379.

ΜΙΚΡΑ ἈΓΓΕΛΙΑ

Παιδιά! μὴ λησμονήτε τοὺς φίλους μας: Ἦ Γεναιοφρονῶν Ἑλληπίδα, Ἑλαφον τῆς Αἰγύπτου, Κερκυραίων Ἀστέρα (διατὶ πλῆτον ἂν φαίνεται εἰς τὸν κύκλον μας;) Πνεύσαν Ἑλίδα, καὶ τὴν Α. Μ. τὸν Γόρδιον Δεσμῶν, ὑποψηφίους. — Κερκυραϊκῆ Ἀἶρα.

ΔΙΑΠΛΑΣΙΑΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ

Ἐπανέστημεν ἐξ Εὐρώπης ἡ Α. Μ. Αὐτοκράτειρα

ΓΕΝΝΑΙΟΥΧΥΧΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣ.

Ζητοῦνται δεσποινίδες πρὸς καταρτισμὸν ἀκολούθιας τῆς Διορίζονται ὑπασπισταὶ Α.Μ.

αὐτοκράτορος Δεινοπάκουμένη Ἑλλάς πλοίαρχος αὐτοκρατορικῶν ναυτικῶν, Ἀάνης ταγματάρχης πυροβολικοῦ, Διορίζονται: Διοροστέφης Νάδαρχος ὑπὸναύαρχος, Ἄδμης τῆς Νίχης ὑπὸναύαρχος. Στρατηγὸς τῆς Ρούμελις ὑποστράτηγος. — Ἀπελευθερωτῶν: Τουρομάχων Ἑλλάδα, Ρ. Ρ. Βόλον. (Ι. 225)

Ἡ Ἑλαφος τῆς Αἰγύπτου: — Περὶ τὴν ὄσας Μ. Ἀγγελίας στέλλω, τὰς γράφῃς ἢ ἰδία καὶ ὁμοῦ ποτε ἂν βλέπω τὸν χαρακτῆρά μου!

Καὶ ἡ Γενναϊώχου Ἑλληνίς: — Οὐφ, καυμένη καὶ σὺ, ὡς νὰ φθάσῃ ἐκεῖ ἀλλάξεται ἂν τὸ ἔνοσος! — Κερκυραϊκῆ Ἀἶρα. (Ι. 226)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΤΟΥ 48 ΦΥΛΛΟΥ
[Ἴδὲ τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 409]

ΑΘΗΝΩΝ Βλήσ Φυσικὸς (46) Χ. Γ. Οικονόμου, Μαρτίνα Βλαδίμηρου, Γ. Κλειώνας, Ἡ. Σπ. Κωνιλλίης, Στεφ. Καλλιγῶς, Α. Β. Στραγγεῶς, Μίς, Κ. Μητροπούλου, Μαρία Παπαδοῦ, Κωνσ. Χρ. Ἐλασσόνας, Διονυσία Παναγιωτοῦ (46) Ἰωάννης Π. Βουγιῶς, Ἀδ. Κ. Διακίνας, Κωνσ. Γ. Κανόνης, Κ. Α. Ἀδαμοπούλου, Κωνσ. Τ. Κουρφαῆς, Φανή Ν. Διοτανάκου, Πίτρος Α. Λοκούδης, Σοφία Ζαφειρίου, Ν. Ν. Προσαπόπουλος, Παναγ. Ματαμέρας, Δημήτριος Σ. Ἀν. . . .

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

- ΑΙΓΙΟΥ**: Δημ. Π. Κυριακοπούλου.
- ΑΡΓΟΨΤΑΔΙΟΥ**: Ἔνας ἄλλος ἰσογυῖς.
- ΒΟΛΟΥ**: Ἐλαφ. Γ. Μαντῆρας. Ἀλεξ. Σπ. Διαμαντοπούλου.
- ΓΥΘΙΟΥ**: Δημ. Α. Φαρμακῆς, Ν. Γ. Δουμάκος.
- ΔΕΡΒΕΝΙΟΥ**: Α. Κ. Ἀδαμοπούλου.
- ΖΑΚΥΝΘΟΥ**: Στῶν Α. Κλαυδιανός.
- ΚΕΡΚΥΡΑΣ**: Κατάφυτος Πλειδί, Γεφ. Παναγιώτου, Μάκος Σ. Ναζός, Ἀθ. Ζαχαρίας, Σωμ. Δ. Μαρτίνης, Ἰδαφ. Μαντῆρας, Ἐλευθ. Παναγιωτακόπουλος, Σωμ. Νοδός.
- ΚΟΡΙΝΘΟΥ**: Δημ. Α. Τριζάνος, Νικ. Γ. Δημητριάδης.
- ΚΥΜΗ**: Καθ. Παναγιώτου (46).
- ΠΑΤΗΣ**: Α. Κωντογιάννης.
- ΠΑΤΡΩΝ**: Ἀθῆνα Μανωλίδου.
- ΣΥΡΟΥ**: Μαρία Κυριακίνα Λαφωῆση.
- ΦΑΡΑΣ**: Ἀδαφ. Ν. Πατισοῦνης, (46) Ἀναγ. Α. Δουμάκος (46).
- ΧΑΛΚΙΔΟΣ**: Κωνσ. Α. Σκουρτιάδης (47-48) Κλειώνας Παναγιωτοῦ, Νικολ. Κ. Βαμβακούδας.

ΕΞΕΤΕΡΙΚΟΙ

- ΔΕΛΦΙΝΟΠΟΛΕΩΣ**: Εὐαγγελία Αεμιριάδου (45-46), Ἑλλή Τ. Βασιλειῶν (49).
- ΔΕΣΒΕΛΙΑΤΕ**: Κωνσ. Παναγιωτοῦ (45, 46) Γ. Αδ. Πιλιππίδης (45).
- ΣΙΦΤΑΣ**: Ἀδαφ. Ν. Τριζάνου.
- ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ**: Γ. Χ. Χριστοῦνης (45), Α. Κ. Ἀδαφ. (46).
- ΚΥΔΟΝΙΟΥ**: Μαρτίνης Δημητριάδου.
- ΠΟΤ. ΣΑΤ.**: Ἀναγ. Α. Καλοφρονῶν, Γεωρ. Γ. Διαμαντιδῆς, Ἀλίκια Αδαφίδου, Δικαστήριον Κυπρίων, Ἑλλή Φιλιππίδης, Οδωνία Κουρφαῆς, Πυλάκια Παναγιωτοῦ (48-49).
- ΡΑΜΑΙΟΥ**: Ἰφιγενεία Γ. Α. Παπαῦ.
- ΡΕΘΥΜΝΟΥ**: Τηλεθέατρον Πρωτομ.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐδαιμόνων ἀδελφῶν τῶν λύσιν τὰ ἔδοσαν ἐπέστησαν εἰς τὴν Κληροῦδα καὶ ἐλαφρότητα ἡ **ANNA Σ. ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ** ἐν Πωρ-Σαῖς καὶ ὁ **ΜΑΡΚΟΣ Σ. ΝΑΞΩΝ** ὁδὸς Εὐρώπης Βουλγαρίας ἐν Κερκυρῶς, οἱ ὅποιοι ἐγγράφησαν διὰ μίαν τριμήνιον ἵκαστας. Ἦσαν ἐπὶ διαρ. 1.20 διὰ τὸν προσεχῆ Διαγωνισμόν.

ΔΑΡΥΤΤΟ-ΟΤΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
ΜΙΧ. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Πλατεία Ὀμονοίας
Ὄδος Ἀἴρου 8α
Ἦραι ἐπισκέψεων 10-12 καὶ 3-5